

I'm not a robot

Continue

Near the end of the only romantic happy ending story in Neil Gaiman's Norse Mythology (2017), Gaiman makes a brilliantly ironic aside: "Their wedding was blessed, and some say their son, Fjolnir, went on to become the first king of Sweden. He would drown in a vat of mead late one night, hunting in the darkness for a place to piss." In his introduction, Gaiman says that "I've tried my best to retell their myths and stories as accurately as I can, and as interestingly as I can... I hope that they paint a picture of a world and a time" of "long winter nights" and "the wending daylight of midsummer," when people "wanted to know... what the rainbow was, and how to live their lives, and where bad poetry comes from." He achieves his aims. Gaiman also explains what fascinated him as a boy about the myths: they are full of tragic heroes and villains, "with their own doomsday: Ragnarok, the twilight of the gods, the end of it all." In both Norse and Greek mythologies the gods and goddesses are powerful, flawed beings who embody human traits or forces of nature and give appropriate justice or unexpected trouble, and who appear in stories that feature origins, metamorphosis, and ethical messages on hospitality, oath keeping, and the like. But in the Greek myths, the main gods and goddesses just keep going. Gaiman first introduces the three main "players" of the mythos: Odin ("the best and wisest of all the gods, the wise, far-seeing, 'all-father'"). Thor (the younger god, son of Odin, strongest, shrewdest, and most violent of the gods), and Loki (brother of Odin, the supreme trickster, father of misdeeds, master of all interests, and Odinson's double). He relates the creation of the nine worlds and gods and giants and that he tells the lion stories. (The lion should not remain in silence, which stories stand out.) Gaiman adds a few details on the gods' names, some of which are in a legend, and that he's already told them in the earthborn. The first two tales ("Mannus and Odins and Odins and Frey") tell of the creation of the world by the Gods, and how Odin got eaten, and how Loki staged (and interfered with) a magical artifact competition between two teams of dwarves. These follow an assortment of violent comedy fantasy stories like, "The Master Builders" (a rankless bard, an amzing builder, and some cross-species conception), "Freya's Unusual Wedding" (the theft of Thor's hammer and some comical cross-dressing), and "Hymir and Thor's Fishing Expedition" (an outrageous tall tale). Ending things are a tragedy ("The Death of Balder"), a punishment ("The Last Days of Loki"), and an apocalypse ("Ragnarök"). Before Norse Mythology, I read the beautifully illustrated D'Aulaire's Book of Norse Myths (1967) for children. I found that the humor, violence, imagination, pathos, and plots are essentially the same in both, but that Gaiman gives more emotional, psychological, and physical detail. For example, what the D'Aulaires write in one sentence ("The mead made the gnomes feel so grand that they recklessly killed an old jotun, and when his wife came looking for him, they slew her too"), Gaiman develops for pages. Gaiman adds to the myths his own vision and "joy and creation." Gaiman writes more violence, scatology, and sex than the D'Aulaires do, as when he recounts Thor doing what he does best ("Methodically, enthusiastically, one after the next, Thor killed all the giants of the waste, until the earth ran black and red with their blood"), or Odin escaping as an eagle ("Odin blew some of the mead out of his behind, a splattery wet fart of foul-smelling meat right in Sutlung's face, blinding the giant and throwing him off Odin's trail"), or Odin seducing a giantess (nude bodies and nuzzling). His renewal finale, when golden chess pieces representing the gods, Loki, and the giants are found lying scattered in the grass, is more numinous and less Christian than the D'Aulaires'. He also tends to the contemporary villain revision trend, making Loki and some monsters (like his children Hel and Fenris) a little more understandable and sympathetic than do the D'Aulaires'. In dialogue Gaiman writes a few jarring moded idioms, like "The temperature was all over the place" and "What kind of woman do you think I am?" And he tends to overuse fairy tale superlatives (e.g., "She laughed as loudly as a calving glacier"). He's often funny, e.g., "He tossed them [a pair of nefarious dwarfs], still bound and soaking, into the bottom of the boat, where they wriggled uncomfortably, like a couple of bearded lobsters." He writes a terrifying apocalypse: "The misty sky will split apart with the sound of children screaming." He's a master of the neat parenthesis, like, "That was Naglfar, the Death Ship, made from the untrimmed fingernails of the dead." Gaiman is fine in fettle reading his audiobook. His Loki, Thor, Fenris, giants, and ogre lord are great. His wit, enthusiasm, and pauses and emphases are engaging. When a pretty giantess says to Odin, "my father would get quite irritable if he thought that I was giving away his mead to every good-looking stranger who penetrated this mountain fastness," Gaiman pauses archly after "penetrated" to make us expect "penetrated his daughter." He paints aurial illustrations the equivalent of the D'Aulaires' wonderful pictures. Listening to Gaiman's audiobook was a pleasure. Ten artykuł nalezy dopracowac:od 2013-07 - zwierykowac tresc i dodać przypisy. - poprawić styl - powiniennicu informacje o tym, co nalezy poprawić, by móc znajdować się w dyskusji tego artykułu. Wyeliminowaniu niedokonania nalezy usunąć szablon (Dopracać) z tego artykułu. Neil Gaiman Neil Gaiman (2019) Imigracj... i nazwisko Neil Richard Gaiman Data i miejsce urodzenia 10 listopada 1960 Portchester hrabstwo Hampshire w Anglii - brytyjski pisarz, scenarzysta i reżyser, autor licznych powieści, opowiadani i komiksów fantasy, science fiction i grozy. W Dictionary of Literary Biography jest wymieniony jako jeden z najwybitniejszych żyjących pisarzy fantazy, urban fantasy i science fiction. W Polsce uważany za postmodernistę, mimo jego wielokrotnych oświedżeń, że nie czuje się powiązany z tym nurtem. Wielki autor Gaimana został zekranizowany. Neil Gaiman jest wielokrotnym laureatem nagród, m.in.: Hugo, Nebula, Bram Stoker Award, nagród magazynu Locus oraz British Fantasy Award. Jest także 14-krotnym laureatem Nagrody Eisnera w dziedzinie komiksu. W 2001 roku jego książka Amerykańska bogowie znalazła się na liście bestsellerów New York Timesa. Koralina, nagrodzona Bram Stoker Award w 2002 oraz Hugo i Nebula w 2003 r., Księga cmentarna (2008) - Hugo 2009 oraz Ocean na koncu drogi (2013) - Locus 2014. Twórczość Gaimana została przetłumaczona na wiele języków, między innymi włoski, niemiecki, francuski, hiszpański, szwedzki, duński, jidysz, polski, bulgarski, grecki, fiński, japoński i wegeterski. Jego artykuły publikują „Time Out”, „The Saturday Times”, „Punch”, „The Observer Colour Supplement” i wiele innych czasopism. Na język polski zawsyczaj tłumaczonej jest przez Pauline Braiter. Zyciorys Rodziny opowiadaniem Featherquest, wtedy też wydał swoją pierwszą książkę - biografie zespołu Duran Duran. Następnie w 1985 roku, wraz z Kiemem Newmannem, zredagował Chastly Beyond Belief, będącą antologią literackich pomysłów i niezamierzonych efektów komiczkiego pulp-horroru. W 1987, razem z grafikiem Dave McKeane'em, napisał powieść graficzną Drastyczne przypadki (ang. Violent Cases). Rok później rozpoczęł pisanie tekstów do swego chyba najślymniejszego dzieła, serii komiksów Sandman. Pierwsza powieść Gaimana - napisany wraz z Terry Pratchettem Dobry omen - ukazała się w 1990 roku. Pisarz obecnie mieszka w Minneapolis w USA. Do 2008 roku był żonaty z Mary McGrath, z którą ma trojkę dzieci: syna Michaela i córki Madeline i Holly. Obecnie żonaty z Amandą Palmer, z którą ma syna Anthony'ego. Ma dwie młodsze siostry. Zawsze chodzi ubrany na czarno. Jest miłośnikiem kotów. Jako źródło inspiracji literackich wymienia Szekspira. Na spotkaniu autorskim w Warszawie 23.03.2010 wspomniał o Stanisławie Lemie jako autorce i Rekopisie znalezionym w Saragossie jako utwórzce z Polski, które najbardziej ceni. Twórczość Powiesci Dobry omen (Good Omens, 1990), wspólnie z Terry Pratchett Nigdziebądź (Neverwhere, 1996) Gwiezdny pył (Stardust, 1998), Nagroda Mythopoeic 1999 Amerykańska bogowie (American Gods, 2001), Hugo, Nebula, Nagroda Locusa, Nagroda Brama Stokera 2002 Koralina (Coraline, 2002), ilustracje Dave McKean Hugo, Nebula 2003, Nagroda Brama Stokera 2002 Chłopaki Anansiego (Anansi Boys, 2005), Nagroda Locusa, Nagroda BSFA 2006 InterSwiat (InterWorld, 2007), wspólnie z Michael Reaves Księga cmentarna (Graveyard Book, 2008), Hugo, Newbery Medal 2009, Carnegie Medal 2010 The Silver Dream (2013), wspólnie z Michael Reaves, Mallory Reaves Ocean na koncu drogi (The Ocean at the End of the Lane, 2013), Nagroda Locusa, British Book Award Eternity's Wheel (2015), wspólnie z Michael Reaves, Mallory Reaves Twórczość dla dzieci Dzień, w którym wymieniem temat na dwa złote rybki (The Day I Swapped My Dad for Two Goldfish, 1998), ilustracje Dave McKean Wilki w ścianach (The Wolves in the Walls, 2003), ilustracje Dave McKean Sandman: Senni iowcy (Egmont 2008), opowiadanie bogato ilustrowane przez Yoshitaka Amano Odd i Lodowi Olbrzymi (Odd and the Frost Giants, 2008, wydanie pol. Mag 2010) Na szczęście mleko... W Wikidystycznych stronach internetowych Neil Richard Gaiman (uri 10 listopada 1960 w Portchester hrabstwo Hampshire w Anglii) - brytyjski pisarz, scenarzysta i reżyser, autor licznych powieści, opowiadani i komiksów fantasy, science fiction i grozy. W Dictionary of Literary Biography jest wymieniony jako jeden z najwybitniejszych żyjących pisarzy fantazy, urban fantasy i science fiction. W Polsce uważany za postmodernistę, mimo jego wielokrotnych oświedżeń, że nie czuje się powiązany z tym nurtem. Wielki autor Gaimana został zekranizowany. Neil Gaiman jest wielokrotnym laureatem nagród, m.in.: Hugo, Nebula, Bram Stoker Award, nagród magazynu Locus oraz British Fantasy Award. Jest także 14-krotnym laureatem Nagrody Eisnera w dziedzinie komiksu. W 2001 roku jego książka Amerykańska bogowie znalazła się na liście bestsellerów New York Timesa. Koralina, nagrodzona Bram Stoker Award w 2002 oraz Hugo i Nebula w 2003 r., Księga cmentarna (2008) - Hugo 2009 oraz Ocean na koncu drogi (2013) - Locus 2014. Twórczość Gaimana została przetłumaczona na wiele języków, między innymi włoski, niemiecki, francuski, hiszpański, szwedzki, duński, jidysz, polski, bulgarski, grecki, fiński, japoński i wegeterski. Jego artykuły publikują „Time Out”, „The Saturday Times”, „Punch”, „The Observer Colour Supplement” i wiele innych czasopism. Na język polski zawsyczaj tłumaczonej jest przez Pauline Braiter. Zyciorys Rodziny opowiadaniem Featherquest, wtedy też wydał swoją pierwszą książkę - biografie zespołu Duran Duran. Następnie w 1985 roku, wraz z Kiemem Newmannem, zredagował Chastly Beyond Belief, będącą antologią literackich pomysłów i niezamierzonych efektów komiczkiego pulp-horroru. W 1987, razem z grafikiem Dave McKeane'em, napisał powieść graficzną Drastyczne przypadki (ang. Violent Cases). Rok później rozpoczęł pisanie tekstów do swego chyba najślymniejszego dzieła, serii komiksów Sandman. Pierwsza powieść Gaimana - napisany wraz z Terry Pratchett Nigdziebądź (Neverwhere, 1996) Gwiezdny pył (Stardust, 1998), Nagroda Mythopoeic 1999 Amerykańska bogowie (American Gods, 2001), Hugo, Nebula, Nagroda Locusa, Nagroda Brama Stokera 2002 Koralina (Coraline, 2002), ilustracje Dave McKean Hugo, Nebula 2003, Nagroda Brama Stokera 2002 Chłopaki Anansiego (Anansi Boys, 2005), Nagroda Locusa, Nagroda BSFA 2006 InterSwiat (InterWorld, 2007), wspólnie z Michael Reaves Księga cmentarna (Graveyard Book, 2008), Hugo, Newbery Medal 2009, Carnegie Medal 2010 The Silver Dream (2013), wspólnie z Michael Reaves, Mallory Reaves Ocean na koncu drogi (The Ocean at the End of the Lane, 2013), Nagroda Locusa, British Book Award Eternity's Wheel (2015), wspólnie z Michael Reaves, Mallory Reaves Twórczość dla dzieci Dzień, w którym wymieniem temat na dwa złote rybki (The Day I Swapped My Dad for Two Goldfish, 1998), ilustracje Dave McKean Wilki w ścianach (The Wolves in the Walls, 2003), ilustracje Dave McKean Sandman: Senni iowcy (Egmont 2008), opowiadanie bogato ilustrowane przez Yoshitaka Amano Odd i Lodowi Olbrzymi (Odd and the Frost Giants, 2008, wydanie pol. Mag 2010) Na szczęście mleko... W Wikidystycznych stronach internetowych Neil Richard Gaiman (uri 10 listopada 1960 w Portchester hrabstwo Hampshire w Anglii) - brytyjski pisarz, scenarzysta i reżyser, autor licznych powieści, opowiadani i komiksów fantasy, science fiction i grozy. W Dictionary of Literary Biography jest wymieniony jako jeden z najwybitniejszych żyjących pisarzy fantazy, urban fantasy i science fiction. W Polsce uważany za postmodernistę, mimo jego wielokrotnych oświedżeń, że nie czuje się powiązany z tym nurtem. Wielki autor Gaimana został zekranizowany. Neil Gaiman jest wielokrotnym laureatem nagród, m.in.: Hugo, Nebula, Bram Stoker Award, nagród magazynu Locus oraz British Fantasy Award. Jest także 14-krotnym laureatem Nagrody Eisnera w dziedzinie komiksu. W 2001 roku jego książka Amerykańska bogowie znalazła się na liście bestsellerów New York Timesa. Koralina, nagrodzona Bram Stoker Award w 2002 oraz Hugo i Nebula w 2003 r., Księga cmentarna (2008) - Hugo 2009 oraz Ocean na koncu drogi (2013) - Locus 2014. Twórczość Gaimana została przetłumaczona na wiele języków, między innymi włoski, niemiecki, francuski, hiszpański, szwedzki, duński, jidysz, polski, bulgarski, grecki, fiński, japoński i wegeterski. Jego artykuły publikują „Time Out”, „The Saturday Times”, „Punch”, „The Observer Colour Supplement” i wiele innych czasopism. Na język polski zawsyczaj tłumaczonej jest przez Pauline Braiter. Zyciorys Rodziny opowiadaniem Featherquest, wtedy też wydał swoją pierwszą książkę - biografie zespołu Duran Duran. Następnie w 1985 roku, wraz z Kiemem Newmannem, zredagował Chastly Beyond Belief, będącą antologią literackich pomysłów i niezamierzonych efektów komiczkiego pulp-horroru. W 1987, razem z grafikiem Dave McKeane'em, napisał powieść graficzną Drastyczne przypadki (ang. Violent Cases). Rok później rozpoczęł pisanie tekstów do swego chyba najślymierszego dzieła, serii komiksów Sandman. Pierwsza powieść Gaimana - napisany wraz z Terry Pratchett Nigdziebądź (Neverwhere, 1996) Gwiezdny pył (Stardust, 1998), Nagroda Mythopoeic 1999 Amerykańska bogowie (American Gods, 2001), Hugo, Nebula, Nagroda Locusa, Nagroda Brama Stokera 2002 Koralina (Coraline, 2002), ilustracje Dave McKean Hugo, Nebula 2003, Nagroda Brama Stokera 2002 Chłopaki Anansiego (Anansi Boys, 2005), Nagroda Locusa, Nagroda BSFA 2006 InterSwiat (InterWorld, 2007), wspólnie z Michael Reaves Księga cmentarna (Graveyard Book, 2008), Hugo, Newbery Medal 2009, Carnegie Medal 2010 The Silver Dream (2013), wspólnie z Michael Reaves, Mallory Reaves Ocean na koncu drogi (The Ocean at the End of the Lane, 2013), Nagroda Locusa, British Book Award Eternity's Wheel (2015), wspólnie z Michael Reaves, Mallory Reaves Twórczość dla dzieci Dzień, w którym wymieniem temat na dwa złote rybki (The Day I Swapped My Dad for Two Goldfish, 1998), ilustracje Dave McKean Wilki w ścianach (The Wolves in the Walls, 2003), ilustracje Dave McKean Sandman: Senni iowcy (Egmont 2008), opowiadanie bogato ilustrowane przez Yoshitaka Amano Odd i Lodowi Olbrzymi (Odd and the Frost Giants, 2008, wydanie pol. Mag 2010) Na szczęście mleko... W Wikidystycznych stronach internetowych Neil Richard Gaiman (uri 10 listopada 1960 w Portchester hrabstwo Hampshire w Anglii) - brytyjski pisarz, scenarzysta i reżyser, autor licznych powieści, opowiadani i komiksów fantasy, science fiction i grozy. W Dictionary of Literary Biography jest wymieniony jako jeden z najwybitniejszych żyjących pisarzy fantazy, urban fantasy i science fiction. W Polsce uważany za postmodernistę, mimo jego wielokrotnych oświedżeń, że nie czuje się powiązany z tym nurtem. Wielki autor Gaimana został zekranizowany. Neil Gaiman jest wielokrotnym laureatem nagród, m.in.: Hugo, Nebula, Bram Stoker Award, nagród magazynu Locus oraz British Fantasy Award. Jest także 14-krotnym laureatem Nagrody Eisnera w dziedzinie komiksu. W 2001 roku jego książka Amerykańska bogowie znalazła się na liście bestsellerów New York Timesa. Koralina, nagrodzona Bram Stoker Award w 2002 oraz Hugo i Nebula w 2003 r., Księga cmentarna (2008) - Hugo 2009 oraz Ocean na koncu drogi (2013) - Locus 2014. Twórczość Gaimana została przetłumaczona na wiele języków, między innymi włoski, niemiecki, francuski, hiszpański, szwedzki, duński, jidysz, polski, bulgarski, grecki, fiński, japoński i wegeterski. Jego artykuły publikują „Time Out”, „The Saturday Times”, „Punch”, „The Observer Colour Supplement” i wiele innych czasopism. Na język polski zawsyczaj tłumaczonej jest przez Pauline Braiter. Zyciorys Rodziny opowiadaniem Featherquest, wtedy też wydał swoją pierwszą książkę - biografie zespołu Duran Duran. Następnie w 1985 roku, wraz z Kiemem Newmannem, zredagował Chastly Beyond Belief, będącą antologią literackich pomysłów i niezamierzonych efektów komiczkiego pulp-horroru. W 1987, razem z grafikiem Dave McKeane'em, napisał powieść graficzną Drastyczne przypadki (ang. Violent Cases). Rok później rozpoczęł pisanie tekstów do swego chyba najślymierszego dzieła, serii komiksów Sandman. Pierwsza powieść Gaimana - napisany wraz z Terry Pratchett Nigdziebądź (Neverwhere, 1996) Gwiezdny pył (Stardust, 1998), Nagroda Mythopoeic 1999 Amerykańska bogowie (American Gods, 2001), Hugo, Nebula, Nagroda Locusa, Nagroda Brama Stokera 2002 Koralina (Coraline, 2002), ilustracje Dave McKean Hugo, Nebula 2003, Nagroda Brama Stokera 2002 Chłopaki Anansiego (Anansi Boys, 2005), Nagroda Locusa, Nagroda BSFA 2006 InterSwiat (InterWorld, 2007), wspólnie z Michael Reaves Księga cmentarna (Graveyard Book, 2008), Hugo, Newbery Medal 2009, Carnegie Medal 2010 The Silver Dream (2013), wspólnie z Michael Reaves, Mallory Reaves Ocean na koncu drogi (The Ocean at the End of the Lane, 2013), Nagroda Locusa, British Book Award Eternity's Wheel (2015), wspólnie z Michael Reaves, Mallory Reaves Twórczość dla dzieci Dzień, w którym wymieniem temat na dwa złote rybki (The Day I Swapped My Dad for Two Goldfish, 1998), ilustracje Dave McKean Wilki w ścianach (The Wolves in the Walls, 2003), ilustracje Dave McKean Sandman: Senni iowcy (Egmont 2008), opowiadanie bogato ilustrowane przez Yoshitaka Amano Odd i Lodowi Olbrzymi (Odd and the Frost Giants, 2008, wydanie pol. Mag 2010) Na szczęście mleko... W Wikidystycznych stronach internetowych Neil Richard Gaiman (uri 10 listopada 1960 w Portchester hrabstwo Hampshire w Anglii) - brytyjski pisarz, scenarzysta i reżyser, autor licznych powieści, opowiadani i komiksów fantasy, science fiction i grozy. W Dictionary of Literary Biography jest wymieniony jako jeden z najwybitniejszych żyjących pisarzy fantazy, urban fantasy i science fiction. W Polsce uważany za postmodernistę, mimo jego wielokrotnych oświedżeń, że nie czuje się powiązany z tym nurtem. Wielki autor Gaimana został zekranizowany. Neil Gaiman jest wielokrotnym laureatem nagród, m.in.: Hugo, Nebula, Bram Stoker Award, nagród magazynu Locus oraz British Fantasy Award. Jest także 14-krotnym laureatem Nagrody Eisnera w dziedzinie komiksu. W 2001 roku jego książka Amerykańska bogowie znalazła się na liście bestsellerów New York Timesa. Koralina, nagrodzona Bram Stoker Award w 2002 oraz Hugo i Nebula w 2003 r., Księga cmentarna (2008) - Hugo 2009 oraz Ocean na koncu drogi (2013) - Locus 2014. Twórczość Gaimana została przetłumaczona na wiele języków, między innymi włoski, niemiecki, francuski, hiszpański, szwedzki, duński, jidysz, polski, bulgarski, grecki, fiński, japoński i wegeterski. Jego artykuły publikują „Time Out”, „The Saturday Times”, „Punch”, „The Observer Colour Supplement” i wiele innych czasopism. Na język polski zawsyczaj tłumaczonej jest przez Pauline Braiter. Zyciorys Rodziny opowiadaniem Featherquest, wtedy też wydał swoją pierwszą książkę - biografie zespołu Duran Duran. Następnie w 1985 roku, wraz z Kiemem Newmannem, zredagował Chastly Beyond Belief, będącą antologią literackich pomysłów i niezamierzonych efektów komiczkiego pulp-horroru. W 1987, razem z grafikiem Dave McKeane'em, napisał powieść graficzną Drastyczne przypadki (ang. Violent Cases). Rok później rozpoczęł pisanie tekstów do swego chyba najślymierszego dzieła, serii komiksów Sandman. Pierwsza powieść Gaimana - napisany wraz z Terry Pratchett Nigdziebądź (Neverwhere, 1996) Gwiezdny pył (Stardust, 1998), Nagroda Mythopoeic 1999 Amerykańska bogowie (American Gods, 2001), Hugo, Nebula, Nagroda Locusa, Nagroda Brama Stokera 2002 Koralina (Coraline, 2002), ilustracje Dave McKean Hugo, Nebula 2003, Nagroda Brama Stokera 2002 Chłopaki Anansiego (Anansi Boys, 2005), Nagroda Locusa, Nagroda BSFA 2006 InterSwiat (InterWorld, 2007), wspólnie z Michael Reaves Księga cmentarna (Graveyard Book, 2008), Hugo, Newbery Medal 2009, Carnegie Medal 2010 The Silver Dream (2013), wspólnie z Michael Reaves, Mallory Reaves Ocean na koncu drogi (The Ocean at the End of the Lane, 2013), Nagroda Locusa, British Book Award Eternity's Wheel (2015), wspólnie z Michael Reaves, Mallory Reaves Twórczość dla dzieci Dzień, w którym wymieniem temat na dwa złote rybki (The Day I Swapped My Dad for Two Goldfish, 1998), ilustracje Dave McKean Wilki w ścianach (The Wolves in the Walls, 2003), ilustracje Dave McKean Sandman: Senni iowcy (Egmont 2008), opowiadanie bogato ilustrowane przez Yoshitaka Amano Odd i Lodowi Olbrzymi (Odd and the Frost Giants, 2008, wydanie pol. Mag 2010) Na szczęście mleko... W Wikidystycznych stronach internetowych Neil Richard Gaiman (uri 10 listopada 1960 w Portchester hrabstwo Hampshire w Anglii) - brytyjski pisarz, scenarzysta i reżyser, autor licznych powieści, opowiadani i komiksów fantasy, science fiction i grozy. W Dictionary of Literary Biography jest wymieniony jako jeden z najwybitniejszych żyjących pisarzy fantazy, urban fantasy i science fiction. W Polsce uważany za postmodernistę, mimo jego wielokrotnych oświedżeń, że nie czuje się powiązany z tym nurtem. Wielki autor Gaimana został zekranizowany. Neil Gaiman jest wielokrotnym laureatem nagród, m.in.: Hugo, Nebula, Bram Stoker Award, nagród magazynu Locus oraz British Fantasy Award. Jest także 14-krotnym laureatem Nagrody Eisnera w dziedzinie komiksu. W 2001 roku jego książka Amerykańska bogowie znalazła się na liście bestsellerów New York Timesa. Koralina, nagrodzona Bram Stoker Award w 2002 oraz Hugo i Nebula w 2003 r., Księga cmentarna (2008) - Hugo 2009 oraz Ocean na koncu drogi (2013) - Locus 2014. Twórczość Gaimana została przetłumaczona na wiele języków, między innymi włoski, niemiecki, francuski, hiszpański, szwedzki, duński, jidysz, polski, bulgarski, grecki, fiński, japoński i wegeterski. Jego artykuły publikują „Time Out”, „The Saturday Times”, „Punch”, „The Observer Colour Supplement” i wiele innych czasopism. Na język polski zawsyczaj tłumaczonej jest przez Pauline Braiter. Zyciorys Rodziny opowiadaniem Featherquest, wtedy też wydał swoją pierwszą książkę - biografie zespołu Duran Duran. Następnie w 1985 roku, wraz z Kiemem Newmannem, zredagował Chastly Beyond Belief, będącą antologią literackich pomysłów i niezamierzonych efektów komiczkiego pulp-horroru. W 1987, razem z grafiki